



CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 8 JULIOL DE 2022 | Número 174

PÀG. 3 | MONTSE CASTELLÀ

L'individualisme: una falsa creença

PÀG. 11 | JOSEP ROCA

"Les formes canvien, però l'esperit de Jesús ens indica el camí"

PÀG. 18 | CÀRITAS CATALUNYA

"Atenem persones més deteriorades, més vulnerables i en més situacions límit"

PÀG. 24 | RELIGIONS

Què és la festa del sacrifici?

PÀG. 27 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

Sou carn de la nostra carn



"Necessitem recordar l'infinit que viu en nosaltres" | PÀG. 7

PÒRTIC

En un món competitiu i de presses, en què la indiferència religiosa sembla que guanyi terreny, quin paper ha de jugar l'Església? L'abadessa i l'abat de Montserrat suggereixen alguns camins possibles, entre la utopia i la realitat.

SUMARI

3 Panoràmica

L'individualisme: una falsa creença, per Montse Castellà
Sou carn de la nostra carn, per Josep-Miquel Bausset



5 Actualitat

L'abadessa i l'abat de Montserrat defensen una Església autèntica i contracultural
Josep Roca: "Les formes canvien, però l'esperit de Jesús ens indica el camí"
Gabriel Villa-Real, nou provincial dels maristes, demana adaptar-se "en una realitat canviant"
Càritas Catalunya: "Atenem persones més deteriorades, més vulnerables i en més situacions límit"
L'escola dels Sagrats Cors de Centelles passa a titularitat de Vedruna
Què és la festa del sacrifici?



28 Recull de premsa

29 La setmana a les xarxes





L'individualisme: una falsa creença



MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Durant segles hem estat fomentant l'individualisme: la falsa creença que som éssers independents i que el nostre benestar no depèn dels altres i menys encara de la naturalesa, del nostre planeta Terra. Hem comès un greu error. Estem immersos en una percepció distorsionada de la realitat. Veiem els fenòmens com si existissin per ells mateixos, però si busquem una realitat intrínseca en ells, no la trobarem. Són conceptes, etiquetes, que la nostra ment atribueix al que percebem i que velen la realitat tal com és. Vivim aferrats a les formes, als conceptes, com si les coses existissin per elles mateixes. No obstant això, si investiguem a fons qualsevol objecte o fenomen descobrim que

res existeix per si mateix, no podrem trobar ni una sola partícula, per diminuta que aquesta sigui, que puguem considerar que existeix per ella mateixa, de manera independent. Per contra, el que trobem és un flux en constant moviment generat per complexos processos relacionals. Descobrim que tot està interrelacionat i tot i tots som interdependents.

El monjo vietnamita, poeta i activista per la pau **Thich Nhat Hanh**, ens ho explica així:

“Si mires amb ulls de poeta, veuràs clarament que sura un núvol en aquest full de paper. Sense núvol, no hi ha pluja; sense pluja, els arbres

no creixen i sense arbres, no podem fer paper. Perquè existeixi el paper és essencial el núvol, si no hi ha núvol tampoc hi ha paper. Si mirem més profundament aquest full de paper, hi veurem la llum del sol. Sense la llum del sol, el bosc no pot créixer, de fet, res pot créixer, ni tan sols nosaltres. Així doncs, sabem que el sol també és en aquest full de paper. I si continuem investigant, podem veure al llenyataire que va tallar l'arbre i el va portar al molí per transformar-lo en paper, i també al seu pare i a la seva mare...

Quan ho veiem així, reconeixem que sense tots aquests elements, aquest full de paper no podria existir. Mirant encara amb major profunditat, veiem que nosaltres també hi som, perquè

quan el mirem, aquest forma part de la nostra percepció. De fet, podem dir que tot és aquí, en aquest full de paper: el temps, l'espai, la terra, la pluja, els minerals, el sol, el núvol, el riu ... L'univers sencer coexisteix en aquest full de paper. 'Ser', de fet, és interser. No pots ser per teu mateix, has de interser amb tota la resta de l'univers".



L'abadessa i l'abat de Montserrat defensen una Església autèntica i contracultural

Primer debat públic compartit entre l'abat de Montserrat **Manel Gasch** i l'abadessa de Sant Benet, **Maria del Mar Albajar**. Ha estat a Manresa, en el marc de la **Universitat Catalana d'Estiu**. Tots dos han analitzat quina és l'experiència religiosa, el fet nacional i la proposta social de l'Església per al nostre país. I han situat la missió de la institució en "recordar qui som i qui podem arribar a ser" i en "la consciència profunda que les coses es poden canviar".

El president de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, **Carles Armengol**, ha moderat la taula rodona en què han coincidit aquest divendres 1 de juliol. Ha descrit "una Catalunya que ha evolucionat en pocs temps d'un cristianisme culturalment predominant a una pluralitat de confessions, conviccions i vivències sobre el fet religiós". I els ha preguntat "com exerceix l'Església catòlica el rol d'anunciar l'evangeli" en aquest context que de vegades pot ser de "religió a la carta".

"Hem de fer un dol de l'Església que hem viscut fins ara; està naixent una Església més senzilla, més petita, i és el moment del testimoniatge", ha apuntat Albajar. En la seva intervenció ha

descriu la crisi que viuen les religions, en un moment en què una tercera part de la població mundial es defineix "sense pertinença religiosa". Aquí ha situat la crisi institucional que viu l'Església catòlica, que és una de les institucions que generen menys confiança, segons diverses enquestes d'opinió.

Una crisi, ha dit, que "és compartida amb totes les institucions" i que considera "la gran oportunitat de qüestionar la pròpia institució". "Si la societat no li veu sentit és que potser no estem oferint respostes a la demanda d'espiritualitat i de sentit", ha apuntat. L'abat ha relacionat la crisi institucional amb el "trencament de la transmissibilitat" i amb la "fragmentació que ha portat a la indiferència religiosa". Recordant **el pensament del monjo benedictí Lluís Duch**, ha apuntat que "el perill no és l'ateisme, sinó que la gent no es preocupi ni parli de Déu".

Entreteniment, immediatesa i poca capacitat d'estar amb un mateix

Sobre l'anàlisi social que porta a arraconar les religions en el dia a dia, Albajar ha parlat d'individualització de la religiositat. Ha alertat que

"en el nostre món està desapareixent la subjectivitat" i que detecta "persones amb poca capacitat crítica, amb poca capacitat creativa i de reconèixer la seva pròpia originalitat i transcendència". Ho ha atribuït, en part, a la immediatesa i la velocitat de les noves tecnologies, que disminueixen "la capacitat d'estar amb un mateix i de respondre a les preguntes essencials de la vida".

En el mateix sentit s'ha expressat l'abat Gasch, que ha parlat de la societat de l'entreteniment en què "constantment hi ha alguna cosa a fer", però que ha perdut capacitat de lectura. Per això, ha reivindicat una "maduresa subjectiva" com a "prèvia d'una comprensió religiosa".

Una proposta contracultural de sentit

En un context de descrèdit social de les institucions, l'abadessa del **monestir de Sant Benet** ha defensat: "L'Església catòlica tenim la gran oportunitat de preguntar-nos quin és el sentit de la nostra fe, com la fe ens ha ajudat a ser més persona, més lliure i més creativa per poder-ho comunicar a les noves generacions". També ha defensat la necessitat de "ser testimonis més

reals, una proposta més aterrada" conscients que "tots tenim la mateixa dignitat, que som éssers capaços de Déu, únics i irrepetibles".

L'abat també ha dit que en aquest marc "el cristianisme té molt de sentit com a contracultural" i que "avui la pròpia espiritualitat és quelcom constitutiu". Per exemple, en alguns dels hàbits de la vida monàstica: "El silenci, la pregària, la cultura són contraculturals i tenen sentit". L'abat de Montserrat ha parlat d'un present de comunitats petites i de la importància d'acompanyar les persones. I ha defensat una "certa estabilitat de les opcions de vida i de les relacions", que s'associa a la felicitat.

Sobre què pot aportar la vida monàstica a la societat, Gasch ha dit que cal "enfortir l'experiència d'acompanyament i d'**acollida dels monestirs**, així com la "pregària pública que arriba a milers de persones". I Albajar ha defensat que els cal "viure amb autenticitat" i oferir acollida i un lloc "on descansar interiorment" a les persones que arriben a l'hostatgeria. I també ha apuntat la funció d'oferir "formació que ajudi a caminar des d'aquesta utopia".

Una Església inclusiva que acull tothom

El president de la Lliga ha apuntat que “molts creients demanen arrelament a l'Església catalana, sense perdre el caràcter universal”. I els ha preguntat com implicar-se en la defensa dels “drets dels pobles”, d'acord amb el document *Arrels cristianes de Catalunya*.

Per a Manel Gasch, “dins l'Església catalana hi ha unes institucions sensibles que vetllen per aquesta identitat”, com són la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) o la Reunió d'Abats i Provincials (RAP). “Alguns ho troben massa i d'altres massa poc”, ha observat.

Però que també veu que “hi ha una important secularització i certa manca de vocacions” que fa que “entorn del seminari hi hagi gent que no comparteix aquesta visió de Catalunya”. Així ha apuntat com una “certa realitat” el que deia el bisbe Joan Carrera que “l'Església catalanista ha sigut bastant estèril” en el sentit de “produir seminaristes”. Segons l'abat, aquesta dada afecta les estructures que han de vetllar pel país, així com també els ordes i congregacions que

han de fusionar-se amb altres realitats territorials per raó de supervivència numèrica. Amb tot, Gasch considera que “l'Església catalana sempre ha estat molt fidel a la realitat que s'ha trobat” i que “fidel a la seva tradició, l'Església ha de ser el màxim d'inclusiva i acollir tothom”.

“El dret a l'autodeterminació és personal, i també de les nacions i les comunitats”

En aquest punt Mar Albajar ha assenyalat que la Doctrina Social de l'Església diu “coses precioses del que és l'ésser humà”. Uns textos que recorden “el valor únic, l'originalitat i la sacralitat de cada persona”. I que aquest fonament “s'aplica a la persona i a la comunitat”.

Així ha parlat del “dret a la llengua i a la cultura” que expressen “una sobirania espiritual”. Per a Albajar, el magisteri de l'Església defensa “el dret a construir el propi futur” i que en dret internacional també reconeix “els drets dels pobles i particularment el dret a la independència”. En aquest punt ha recordat la resposta del papa Francesc, quan se li va preguntar pel procés a Catalunya. Bergoglio va distingir entre la independència per emancipació, vàlida per

al cas de les colònies, de la independència per secessió, que calia “agafar amb pinces”.

Per a l'abadessa, “és essencial per l'Església recordar que hi ha uns drets humans intrínsecs” entre els quals hi ha “el dret a l'autodeterminació no només personal, sinó de les nacions i les comunitats”.

Preguntats pel públic per la resposta eclesial a la repressió política després de l'1 d'octubre, Gasch ha reconegut els “intents de mediació” i el “seguiment dels presos” per part del seu antecessor, l'abat Josep Maria Soler. I Albajar ha apuntat que és molt trist i dolorós quan no es defensa la veritat.

“L'Església està cridada a ser autèntica i a reflectir el que diu”

Armengol els ha demanat també quina proposta social ha de tenir l'Església, més enllà de l'acció social. I com combinar “la radicalitat en el viure” de l'Evangeli que exigeix una “ètica de màxims”, amb l'amor i la misericòrdia. Albajar ha explicat que “l'ètica exigent de l'evangeli moltes vegades s'ha proposat com una norma

exigent". Ha fet referència a l'encíclica *Humanae vitae* de Pau VI, sobre moral sexual, en què "l'Església marca uns valors que els cristians mateixos no compleixen".

En canvi, l'abadessa creu que "l'Església està cridada a ser autèntica i a reflectir el que diu" i que "té la missió de recordar qui som i qui podem arribar a ser". Això passa pel "repte d'humanitzar la societat". "Necessitem les utopies, necessitem qui ens recordi l'infinit que viu en nosaltres, les possibilitats immenses que empenyen la persona humana", ha dit.

"Tenim les mateixes necessitats i dificultats de la societat"

Albajar considera que "l'Església ha comunicat el missatge de vegades com si nosaltres tinguéssim la raó" i ha criticat que s'hagi convertit en "una moral que jutja" en comptes d'entendre que "estem en camí i que la proposta és també per a l'Església". Aquí ha parlat de l'abús sexual i de l'abús espiritual que es produeix en situacions de poder en què "és fàcil no respectar la subjectivitat o la llibertat dels altres". I ha conclòs que "els membres de l'Església tenim

les mateixes necessitats i dificultats de la societat" i que és un fet que cal "acompanyar".

Per a Gasch, "una de les funcions de l'Església en el món és aquesta consciència profunda que les coses es poden canviar". Com a exemple ha parlat del discurs ecosocial del papa Francesc i que, alhora, "és un dels grans interessos de la gent jove". Però ha dit també que "demana sacrificis personals" i que cal "reconèixer ambigüitats per avançar junts".

L'abat creu que "l'Església ha de tenir la seva moral i principis, i que no podem pretendre que siguin els de tota la societat". I que la clau és "gestionar la diferència entre la utopia i la realitat".

Sobre la dona a l'Església: "Anem 200 o 300 anys tard"

El públic també ha preguntat als ponents per la discriminació de la dona a l'Església. L'abat de Montserrat ha dit que "l'Església va 200 o 300 anys tard", i que ara Francesc ha fet passos petits, però significatius. Com obrir la possibilitat al fet que hi hagi **dones al capdavant dels**

dicasteris, amb rang de ministres. També ha assenyalat com un fet positiu que la Conferència Episcopal Espanyola, en els documents finals del **sínode**, no hagi censurat la petició d'un major reconeixement de la dona, que ha sortit **reiteradament** en el diàleg previ de les comunitats.

Per a Albajar en aquest camp "es dona una situació d'injustícia". I ha recordat que ja Pau VI va crear una comissió d'estudi sobre els fonaments teològics que fan que la dona no pugui ser ordenada capellà, i que no en van trobar.

A l'acte han assistit, entre d'altres, la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, el president de la Universitat Catalana d'Estiu, **Jordi Casassas**, i el gerent i secretari, **Joan Maluquer**, i la germana benedictina **Regina Goberna**.



El Papa anuncia que nomenarà dues dones en el Dicasteri dels Bisbes

En una entrevista amb l'agència Reuters, realitzada per **Phil Pullella**, el **papa Francesc** ha revelat que nomenarà dues dones en el Dicasteri dels Bisbes, que per tant participaran en el procés d'elecció dels nous pastors diocesans. El Pontífex va respondre a una pregunta sobre la presència femenina al Vaticà, sobre el que estableix la nova Constitució Apostòlica 'Praedicate Evangelium' que reforma la Cúria, i sobre quins dicasteris podrien ser confiats a un laic o una laica en el futur.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Sant Joan de Déu llança un projecte d'arts escèniques amb joves per conscienciar sobre la salut mental

L'àrea de Sensibilització de Sant Joan de Déu Espanya llança un projecte de contacte social entre joves, amb i sense trastorn de salut mental amb l'objectiu de lluitar contra l'estigma. Sota el títol "El teatre de la vida", joves d'entre 18 i 25 anys, realitzen una setmana d'intercanvi. Aquests joves procedeixen de diferents centres de Sant Joan de Déu situats a Barcelona, Sant Boi de Llobregat, Lleida, Manresa, València, Ciempozuelos i Bormujos així com de centres educatius col·laboradors amb Sant Joan de Déu.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Les delegacions territorials de la Fundació Pere Tarrés realitzen activitats d'estiu per a uns 7.500 infants

Les delegacions de la Fundació Pere Tarrés a la demarcació de Tarragona, la Catalunya Central i les Illes Balears preveuen organitzar aquest estiu nombroses activitats de lleure educatiu, de les quals en gaudiran al voltant de 7.500 infants, adolescents i joves, una xifra molt similar a la del 2019, l'estiu abans que s'iniciés la pandèmia. A escala global, la Fundació Pere Tarrés espera que en el conjunt de les seves activitats hi participaran més de 35.000 persones, una xifra també similar a la d'anys anteriors a la pandèmia.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

GO KUBO!

LA NOVA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ
DE BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA



NOVETAT
1r i 2n
PRIMÀRIA

GO
STEAM

BAULA



FOTOGRAFIA: CLARETIANS.

Josep Roca: “Les formes canvien, però l’esperit de Jesús ens indica el camí”

“El més important és ser-hi present”. Aquesta és la premissa que segueix el claretià **Josep Roca** amb el tracte amb els ancians. Actualment viu a la comunitat dels missioners claretians de Gràcia a Barcelona i és el responsable de la comunitat assistencial. “Miro de fer el que per a ells és més important”, explica. Aquesta responsabilitat se suma a altres projectes, iniciatives i càrrecs que ha dut a terme en els seus anys com a claretià. De fet, ja són 50 anys des de la seva primera professió que va tenir lloc el 20 d’agost de 1972. Amb motiu d’aquesta celebració, els missioners claretians de la Província de Sant Pau publiquen una entrevista on el claretià parla de sant **Antoni Maria Claret**, dels joves i de la seva tasca a la missió claretiana de Guajarà-Mirim, al Brasil.

En el seu relat, parla de l’apassionament de Claret per Jesús com un aprenentatge pels joves d’avui dia. “Les formes canvien, s’adapten a cada època, a cada cultura i a cada lloc, però l’esperit de Jesús és el que indica el camí a fer”, diu. Per a ell, aquest apassionament va ser “el motor interior de tota la vida i activitat de Claret”.

A més de ser responsable de la comunitat assistencial, Roca és el president de l’ONG dels mis-

sioners claretians de Catalunya Enllaç Solidari. Va fer la professió perpètua el 8 de desembre de 1977 i l'ordenació presbiteral el 30 de setembre de 1979. Ara, recorda els moments més destacats en el seu camí com a claretia i explica els projectes que "fomenten la solidaritat i desvetllen l'esperit missioner".

Per què es va fer claretia?

Vaig entrar al seminari sent molt petit, amb 10 anys. Era quelcom normal als anys 60. En aquell moment tenia alguna idea de qui era el pare Claret i sabia que jo volia ser missioner. Això va anar madurant durant els anys de formació amb moments més clars i d'altres de més dubtosos.

Algun de més destacable?

Penso en algunes fites una mica més significatives com la decisió d'anar al noviciat un cop acabat el batxillerat i el curs introductori a la universitat; el moment de fer la primera professió o la decisió de fer la professió per sempre. En aquest camí, crec que em va influir la lectura de l'evangeli, les visites que rebíem de claretians que treballaven escampats a diverses parts

del món i passaven una temporada de vacances aquí, o la lectura del que ens començava a arribar de São Félix do Araguaia. Allà el grupet de **Pere Casaldàliga** havia començat el treball missioner l'any 68. I, evidentment, l'acompanyament dels responsables de formació, reflexió i pregària personals.

Quin aspecte i quines paraules del pare Claret l'han inspirat més en la seva vida?

En puc destacar un parell. La identificació de Claret amb el Jesús de l'evangeli com a missioner itinerant amb el grup dels seus deixebles i el seu interès per fer arribar l'evangeli de Jesús a tothom, amb un llenguatge popular, amb el testimoni de vida i -en contra del que passava en el seu temps- sense usar el recurs de la por.

Com va néixer la missió claretiana a Guajarà-Mirim?

El Capítol o Assemblea dels Claretians de Catalunya de 1983 va acceptar la col·laboració demanada pel bisbe de Guajarà-Mirim. Des de l'any anterior hi havia un grupet de tres claretians que ja hi cooperaven.

En què consisteix la missió al Brasil?

Guajarà-Mirim és un bisbat amb una extensió semblant a Portugal, a la regió occidental de l'Amazònia brasilera. En aquell moment el jove bisbe es trobava sense cap capellà incardinat al seu bisbat i amb una forta arribada d'emigrants d'altres regions del Brasil. Per tant, hi havia molt a fer: atendre la població tradicional del lloc, acollir els que arribaven d'altres bandes del Brasil (i també de la veïna Bolívia) i ajudar a construir l'Església local, així com els nous assentaments humans que anaven naixent. És el que es continua fent ara que la responsabilitat ha passat als claretians del Brasil amb tots els canvis que hi ha hagut en aquests quaranta anys.

Quina tasca concreta hi va dur a terme?

La tasca de la comunitat claretiana a Guajarà-Mirim va ser força variada, tant en l'àmbit religiós com social. El primer que es fa és conèixer el lloc i les persones. Ja comptàvem amb petites comunitats de base. En ser pocs, es va fer un bon treball d'equip amb les religioses i amb altres missioners presents a la regió.

Un treball d'equip?

Es pot esmentar la consolidació de les comunitats de base, l'ajuda al seminari diocesà que aleshores es volia començar, la formació de noves parròquies quan el creixement de les comunitats cristianes ho demanava. Potser el més important per a mi va ser el treball de formació i acompanyament als nombrosos catequistes. Un treball amb dones i homes que presidien les celebracions dominicals, que preparaven i administraven el baptisme; que acompanyaven els malalts o que coordinaven els anomenats grups de reflexió. També hi va haver classes, potser una mica improvisades, als candidats al sacerdoci. I, en la meva darrera etapa, destaco l'acompanyament durant quatre anys al primer grup d'homes casats que van rebre el diaconat el 2010 i que encara fan un magnífic treball a les seves parròquies.

I en el camp social?

La comunitat claretiana va col·laborar en el tema de l'habitatge, arribant a crear un barri nou a Guajará-Mirim. Hi hagué igualment un compromís molt important en la creació de grups

d'ajuda mútua entre els petits agricultors que va arribar a la formació d'associacions. També en el camp dels menors de carrer i dels adolescents o joves no escolaritzats, començant amb un lloc d'acollida que es va anar transformant de mica en mica en un centre de formació professional. Sense oblidar els grups tradicionals de la regió: els indis i els habitants de la selva, en especial els "seringueiros" o recol·lectors del cautxú.

Quina feuada!

Tot aquest treball va ser possible perquè, des del 1986, aproximadament, la missió va comptar amb voluntaris de llarga durada com joves o algunes parelles que van fer un treball excel·lent en tots aquests camps.

I sobre el projecte d'apadrinaments?

Val la pena també recordar el treball fet en l'anomenada 'Pastoral da Criança', sorgida al Brasil a començaments dels anys 80 per tal de lluitar contra la mortalitat infantil. Diverses esglésies s'hi van bolcar tant amb persones com posant a disposició els seus equipaments. D'aquest

treball en va sortir el projecte d'apadrinament d'infants ara fa uns vint anys. Una parella de cooperants, ella infermera i ell agrònom, ens van fer adonar que, a més d'impedir la mort prematura de molts infants, calia proporcionar-los una alimentació adequada. El projecte encara està actiu, ajudant a més de dues-centes famílies amb infants en perill de malnutrició.

Quin record guarda dels anys al Brasil?

En guardo un record molt bo. De fet, hi he passat una mica més de la meitat de la meua vida com a claretia. Vaig ser jo mateix que ho vaig demanar el 1983. El provincial d'aleshores em va dir que ho anés madurant durant el curs; en vàrem parlar diverses vegades i vaig anar-hi el setembre del 1984. Vaig tornar a demanar-ho després dels sis anys de servei com a prefecte d'apostolat i em van dir que era més necessari que em quedés a Europa.

També ha estat prefecte d'Apostolat de Catalunya. Quina és la tasca d'aquesta figura?

Cada una de les províncies dels missioners claretians té un equip de govern o de coordi-

nació, elegit en el Capítol o Assemblea cada sis anys. L'equip el formen el superior provincial i uns quatre consellers o prefectes, cada un dels quals s'encarrega d'una de les àrees importants (formació, espiritualitat, apostolat, economia). Vaig participar en el capítol provincial dels Claretians de Catalunya del 2010 com a delegat de la comunitat de Guajará-Mirim. Hi vaig venir amb bitllet tancat per tornar al Brasil uns quants dies després. I va resultar que m'havia de quedar per haver estat elegit prefecte d'apostolat. És un servei en què has de conèixer, acompanyar, animar i coordinar les activitats que es fan a nivell de província: educació, parròquies i esglésies, pastoral juvenil, editorial i comunicació, missions, etc. I també acompanyar la coordinació d'aquestes activitats amb les altres províncies claretianes i amb tota la congregació.

Com va viure aquest encàrrec?

Va ser un canvi molt ràpid que em va costar una mica de pair. Em va enriquir pel fet de poder tenir contacte directe amb tot el treball evangelitzador dels claretians de Catalunya i dels altres llocs d'Europa on hi ha presència de la nostra

congregació, especialment d'Espanya i Portugal amb qui hi havia una col·laboració més estreta i freqüent. Van ser uns anys, del 2010 al 2016, en què s'estava treballant el projecte de nova organització dels claretians a Europa que, en el nostre cas, s'ha materialitzat formant la província de Sant Pau. Un temps de força trobades, d'escoltar i dialogar sobre les diverses propostes que hi havia, fins a arribar a la nova organització que ara es va implementant.

"AMB ELS ANCIANS MIRO DE FER ALGUNES COSES QUE EM SEMBLEN IMPORTANTS PER A ELLS; PRIMER, SER-HI PRESENT"

I avui dia és el responsable de la comunitat assistencial...

Aquí el canvi no va ser tan fort com en el cas anterior. Quan vaig ser elegit prefecte d'apostolat vaig poder tornar uns mesos al Brasil per "fer la maleta" i fer el traspàs d'algunes activitats als que continuaven a la missió. De fet, jo encara era membre d'aquella comunitat. Durant

aquests mesos, el pare provincial em va destinar a la comunitat de Gràcia on hi ha la cúria provincial i també la comunitat assistencial per als ancians i malalts. Per tant, des del 2010 ja hi he viscut en contacte.

I quin treball hi fa amb ells?

Amb els ancians miro de fer algunes coses que em semblen importants per a ells: primer, ser-hi present. En els dos anys de pandèmia he estat pràcticament l'únic claretia que els he pogut veure i acompanyar cada dia. També l'interès personal per a cada un d'ells, segons la situació en què es troben. Té importància la salut, les consultes mèdiques, la presència quan estan hospitalitzats, la relació amb els familiars. I l'acompanyament en el tram final de la vida que, sempre que és possible, mirem que pugui ser a la mateixa comunitat; informant la resta de la comunitat de la situació del malalt i facilitant que tots ens puguem acomiadar adequadament del qui ha mort, tant a nivell de la comunitat, com dels familiars i claretians de Catalunya.

En el dia a dia també és important mantenir un ritme de vida amb estones de pregària i

celebració, possibilitat d'esbarjo i d'ocupar el temps, acompanyar-los a passejar o, quan no es pot sortir de casa, a fer la partideta de dòmino. De fet, tota la província claretiana hi està implicada, perquè comptem amb un molt bon equip de cuidadores, sota la responsabilitat d'una infermera. El temps de pandèmia ens ha portat hores força difícils i complicades de gestionar, que anem superant de mica en mica.

"EL MÉS IMPORTANT CREC QUE ÉS TOT EL QUE ES FA PER FOMENTAR LA SOLIDARITAT I DESVETLLAR L'ESPERIT MISSIONER A TRAVÉS DE LES INSTITUCIONS"

Com a president d'Enllaç Solidari, quin moment viu l'ONG dels missioners claretians a Catalunya?

Aquesta ONG va néixer com a fruit de l'interès pel treball missioner de persones que havien visitat la missió de Guajarà-Mirim o hi havien fet algun voluntariat. Primer va ser un grup d'*Amics de la Missió de Guajarà-Mirim*, fins que

es va convertir en ONG. Per als que érem al Brasil va ser una col·laboració excel·lent perquè es va promoure el voluntariat de llarga durada de força joves, camps de treball i ajudes per poder posar en marxa una colla de projectes socials. Amb els anys, Enllaç s'ha obert a altres activitats, col·laborant tant en emergències com terratrèmols, tsunamis i inundacions com acollint demandes d'Amèrica del Sud, d'Àsia o d'Àfrica. També treballant en connexió amb les ONG vinculades als claretians d'arreu del món.

Amb quins projectes treballa actualment l'ONG?

En tenim un de permanent: l'apadrinament d'infants en perill de malnutrició al Brasil, a la regió de la missió de Guajarà-Mirim on hi ha presència de claretians, tres de catalans i tres de brasilers, ara sota la responsabilitat de la província del Brasil. Ara hi ha uns 220 infants apadrinats, gràcies a la fidelitat dels padrins d'aquí i a l'acompanyament molt proper a cada una de les famílies al Brasil. I cada curs col·laborem mirant de finançar algun projecte realitzat per Claretians en algun lloc del món on calgui ajuda. El més important crec que és tot el que es fa

per fomentar la solidaritat i desvetllar l'esperit missioner a través de les institucions i mitjans de comunicació vinculats als claretians. També amb la col·laboració d'antics voluntaris i altra gent compromesa.

Què en poden aprendre els joves d'avui del Pare Claret?

Potser l'apassionament de Claret per Jesús. Aquest va ser el motor interior de tota la vida i activitat de Claret. Les formes van canviant i adaptant-se a cada època, a cada cultura i a cada lloc on es viu. L'esperit de Jesús que trobem a l'evangeli és el que va indicant el camí a fer.

Li agradaria destacar alguna altra cosa?

Agrair-vos per l'entrevista. M'ha ajudat a veure que ja han passat cinquanta anys des del temps de noviciat. A donar gràcies per tot el que he rebut i estic rebent. I a demanar que pugui seguir endavant amb ànims durant els anys que em restin. Gràcies!



Gabriel Villa-Real, nou provincial dels maristes, demana adaptar-se “en una realitat canviant”

El marista català **Gabriel Villa-Real** ha pres possessió aquest dilluns com a nou provincial de l'Hermitage. Villa-Real ha començat aquest nou servei en el marc del **7è capítol provincial** que els germans maristes celebren aquesta setmana i fins divendres a Notre Dame de l'Hermitage. Pren el relleu així a Pere Ferré.

Gabriel Villa-Real (Barcelona, 1967) ha centrat la seva dedicació els últims anys al servei de la província de L'Hermitage. Del 2005 al 2010 va ser director del Servei d'Obres Educatives de Catalunya entre el 2005 i el 2010, i ha estat fins ara vicari provincial, delegat de protecció a la infància de la Província L'Hermitage i **coordinador de l'Equip Europeu de Protecció**.

“Adaptar-se, ser creatius i, fins i tot, disruptius”

Als participants del capítol provincial els ha convidat a “mirar més enllà” i a viure el Capítol amb un cor esperançat, amb obertura de cor i amb voluntat per poder llegir el moment present amb vistes al futur: “Una nova oportunitat de ser fidels a les nostres arrels i a la nostra identitat, a navegar mar enllà fent les adaptaci-

ons necessàries en una realitat canviant, i a ser creatius, fins i tot, disruptius”.

El germà Gabriel ha tingut unes sentides paraules d'agraïment cap a tots els germans de la Província, cap al germà superior general, **Ernesto Sánchez**, i, en especial, cap al **germà provincial sortint**: “Gràcies, Pere, pel teu exemple de lideratge. Tant en les situacions més complexes com en aquelles més senzilles i ordinàries sempre has mostrat una sensibilitat i una delicadesa especial per les persones. Gràcies per tot el que he pogut aprendre al teu costat”.

El germà Pere Ferré, per la seva part, ha fet un agraïment a totes les persones que ha tingut al voltant aquests anys i ha expressat que s'emporta amb ell l'aproximació a la vida dels germans i laics amb els qui ha pogut compartir vida.

Per la seva part, el germà Ernesto Sánchez, superior general dels maristes, ha recordat en l'obertura del Capítol, “el servei a la província s'ha de fer amb mirada profètica” i ha convidat els germans a ser far d'esperança en un món turbulent.

Sánchez va **nomenar Villa-Real com a nou provincial** el mes de desembre. Ara, fruit del Capítol provincial, en sortirà el nou Consell provincial que col·laborarà amb el germà Gabriel durant els tres pròxims anys.

Des de l'estiu del 2003, Catalunya forma part, amb França, Suïssa, Grècia, Hongria i Algèria, de la Província Marista L'Hermitage. La província pren el nom de la casa que Marcel·lí Champagnat va construir amb les seves pròpies mans.



Càritas Catalunya: “Atenem persones més deteriorades, més vulnerables i en més situacions límit”

Situacions d'exclusió social ja enquistades. I que venen de lluny. Aquesta és la realitat que Càritas Catalunya, amb presència a les deu diòcesis del territori, constata, treballa i denuncia a la presentació de la **Memòria 2021** que ha tingut lloc aquest dijous a Vic. Una exclusió social que s'inicia amb la gran crisi econòmica de l'any 2008, que continua amb la crisi dels refugiats sirians l'any 2015, que augmenta amb la pandèmia de la Covid-19 de l'any 2020 i que s'enquista amb la crisi humanitària d'Ucraïna i la inflació que vivim actualment.

Una realitat social que Càritas Catalunya constata “com una vulneració constant dels drets bàsics socials” i que ha fet augmentar en un 12% més les llars acompanyades l'any 2021, arribant a les quasi set mil llars ateses, el que suposa 241.864 persones beneficiàries, i una despesa total destinada de 46,8 milions d'euros, dels quals el 78% ha servit per acció social directa.

Treballadors pobres

Caye Gómez, representant del Grup de Treball d'Anàlisi Social de Càritas Catalunya, ha expli-

cat que s'han atés més dones que homes, alerta que ja donava l'informe FOESSA **presentat al febrer** que manifestava una "femenització de la pobresa", i cada vegada més persones joves, ja que "1 de cada 3 persones ateses és menor de 30 anys".

Gómez ha afirmat que continuen sent majoritàries les famílies ateses amb infants i adolescents a càrrec, destacant un 17% de famílies monoparentals. Remarquen des de Càritas també que, de les llars ateses, el 43% es troba en habitatges no dignes. El 61% de les persones ateses per Càritas Catalunya l'any 2021 està en situació d'atur. Esglaia, però, veure que 1 de cada 5 persones que han acompanyat des de l'entitat d'Església tenien feina, "reflex d'una precarietat que no serveix per accedir a drets bàsics". Es parla ja amb normalitat de treballadors pobres, "el concepte de precarietat".

Tres problemàtiques transversals

Anna Roig, representant de la Comissió de Comunicació de Càritas Catalunya i moderadora de l'acte, ha alertat sobre tres problemàtiques transversals que fan que les persones

en exclusió a cada crisi es quedin sempre per sota. Roig ha denunciat que "2 milions 260 mil persones es troben en exclusió social a Catalunya, el que representa un 29% de la població catalana".

L'habitatge, la precarietat laboral i la bretxa digital són tres de les problemàtiques ja enquistades socialment. També destaquen la baixa cobertura de les dues polítiques socials a nivell de renda econòmiques, com són l'ingrés mínim estatal i la renda garantida de Catalunya. "Ajudes que no estan arribant a la gent, arriben a molt poca gent".

Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, ha estat l'encarregat de relatar sis propostes que des de Càritas Catalunya fan per revertir aquesta situació social tan complexa i dura. Es demana la creació d'un veritable parc públic de lloguer; harmonitzar l'ingrés mínim vital estatal i la renda garantida de ciutadania catalana; cal un pla de formació ocupacional orientat a les necessitats actuals, un sistema fiscal que redistribueixi més justament la riquesa; un pla de xoc contra l'atur dels joves, i polítiques de suport a les famílies.

"Hem après alguna cosa?", s'ha qüestionat Roig. "Tornarà a ser tot igual per a les persones vulnerables?".

Veure l'altre com a germà

Romà Casanova, bisbe de Vic i president de Càritas Diocesana de Vic, ha explicat com l'Església mira la realitat de crisi continua i ho fa des "de la fraternitat i no només constatant la realitat". I és que ha reconegut que a través de la Memòria presentada aquest dijous es constata que les persones que arriben a Càritas "estan més deteriorades, són més vulnerables i viuen més situacions límit".

La situació actual és greu, ha afirmat, "quasi com en l'enfonsament del Titanic i hem d'evitar ser l'orquestra que segueix tocant i cal salvar-se del naufragi treballant tots junts, veient l'altre com a germà".



El Museu Diocesà de Tarragona renova dues de les seves sales

El **Museu Diocesà de Tarragona** ja compta, des d'aquest dimarts dia 5 de juliol, amb dues sales completament renovades. L'espai de l'antiga botiga i la sala del refector han passat, en els darrers mesos, per un procés de renovació museogràfica centrat a "dotar de coherència discursiva i presentar un viatge ordenat de la història bimil·lenària del cristianisme a través del patrimoni sacre de l'Arquebisbat de Tarragona", tal com ha explicat el seu director, **Andreu Muñoz**.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



La Sagrada Família ofereix visites gratuïtes als col·lectius de refugiats

Amb l'objectiu d'obrir les portes de l'església als diversos col·lectius de refugiats, donar a conèixer el patrimoni entre els nouvinguts per afavorir la seva integració i sensibilitzar sobre la situació de les persones refugiades, la Basílica programa diverses activitats. En primer lloc, totes aquelles persones arribades a Barcelona en condició de refugiats podran visitar la Sagrada Família a través del programa social que la Basílica impulsa conjuntament amb Apropa Cultura amb la voluntat d'ajudar a fer que se sentin acollits i acompanyats en el seu procés d'adaptació.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Afers Religiosos convoca el primer concurs de treballs audiovisuals sobre el fet religiós

La Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Justícia convoca el **1r Concurs de treballs audiovisuals** d'estudiants de cinema sobre l'espiritualitat i el fet religiós, en el marc de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya. El certamen compta amb la col·laboració de la basílica de la Sagrada Família i de la distribuïdora de cinema A Contracorriente Films. Els destinataris del concurs són els estudiants d'escoles de nivell universitari i d'universitats de Catalunya que imparteixen estudis de cinema o de comunicació audiovisual.

DGAR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Oferim formació, diàleg i reflexió sobre el fet religiós,
la diversitat religiosa i els fonaments de cristianisme.
Estudis reglats oberts a tothom.

Estudis presencials i virtuals

- LLICENCIATURA I BATXILLERAT EN CIÈNCIES RELIGIOSES.
- DECLARACIÓ ECLESIASTICA DE COMPETÈNCIA ACADÈMICA.
- DIPLOMA D'ESPECIALISTA UNIVERSITARI EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA.
- MÀSTER EN DIÀLEG INTERRELIGIÓS, ECUMÈNIC I CULTURAL.
- LLENGÜES CLÀSSIQUES.

Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona - (+34) 93 454 19 63

secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org

Ens trobaràs a les xarxes!: @iscreb



web ISCREB

Vine a estudiar amb nosaltres





L'escola dels Sagrats Cors de Centelles passa a titularitat de Vedruna

La Congregació de les Missioneres dels Sagrats Cors ha decidit traspassar la titularitat de l'**escola dels Sagrats Cors de Centelles** a la Fundació Vedruna Catalunya Educació. El traspàs s'ha signat aquesta última setmana i es farà efectiu l'1 de setembre. L'acord farà viable aquest projecte pedagògic d'iniciativa social, així com la continuïtat del seu caràcter propi com a escola cristiana.

El canvi serà progressiu i es mantindran els projectes d'escola i les metodologies. El traspàs també garanteix l'estabilitat del claustre i de la resta del personal.

Des de la **Fundació Vedruna Catalunya Educació** agraeixen l'esforç i la dedicació de les germanes Missioneres dels Sagrats Cors. Des de 1939 i durant 83 anys d'història, han treballat a favor de l'educació dels infants i joves de la vila de Centelles. També agraeixen la confiança que la congregació ha dipositat en el Projecte Educatiu Vedruna.

Compartició de recursos i itineraris pedagògics

Es tracta d'un projecte que mantindrà el compromís actual de l'escola de Centelles amb la

formació integral de l'alumnat, des d'una visió cristiana de la persona, de la vida i del món. I, per tant, hi haurà una coherència en la línia educativa que les famílies del centre han triat per als seus fills i filles.

L'escola de Centelles, situada al número 11 del carrer Hospital, cobreix les etapes educatives d'Infantil, Primària i ESO. Amb el canvi de titu-

laritat passa a formar part d'una xarxa amb 36 escoles més arreu del país, que possibilita la compartició de recursos i itineraris pedagògics.

La Fundació Vedruna Catalunya Educació **neix el 2016** en el marc del Manso Escorial de Vic. Promoguda per la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna, la Fundació treballa per afavorir l'accés a l'educació, a la

cultura i a la formació dels infants i dels joves, de manera especial als més necessitats, des del respecte a la persona.

VEDRUNA | [LLEGIR AL WEB](#) 



**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**



Què és la festa del sacrifici?

Eid Al Adha. Aquestes paraules en àrab es poden traduir com a “festa del sacrifici”. Enguany se celebra el 9 de juliol i la festa s’allarga fins al 12 de juliol. Durant aquests quatre dies la comunitat musulmana recorda el sentit del pelegrinatge a la Meca i el del sacrifici del xai. La festa també és coneguda com Aïdul-kabir (festa gran). A més a més, segons l'àrea geogràfica, hi ha altres nomenclatures com ara: Aïdul-qurban (Turquia), Eid DhohaoBisupTabaski (Àfrica Subsahariana), oTafaska (cultures amazigues).

A Catalunya, popularment es coneix com la “festa del xai”, alguns musulmans poden considerar incorrecta aquesta nomenclatura perquè, de vegades, s’ofereix un altre animal que no és un xai; i perquè el centre de la festa no és l’animal, sinó el que es vol simbolitzar amb el sacrifici de l’animal.

Durant la festa del sacrifici, la comunitat musulmana es muda per anar a la mesquita. L’oració s’inicia prest, just després de la sortida del sol, és una de les celebracions més multitudinàries. Durant el prec es formula el jutba (sermó) on l’imam recorda el sentit del pelegrinatge a la Meca, i el sentit del sacrifici del xai, i com

aquests dos ritus estan lligats. Durant quatre dies, es recorda el fragment, relatat tant a la Bíblia com a l'Alcorà, on Ibrahim (Abraham pels cristians) porta el seu fill Ismaïl (Isaac pels cristians) a la vall de la Mina, prop de la Meca, per sacrificar-lo. Així li ho havia demanat Al·là.

Ibrahim prepara un altar amb llenya on lliga al seu fill i just abans que compleixi amb la petició, Al·là l'atura i li ofereix un be a canvi. Ibrahim sacrificarà el xai com a mostra d'agraïment per haver permès la vida del seu fill. El mateix gest, l'ofrena d'un xai, es repetirà pel profeta Mohammed, l'any 624, durant el seu pelegrinatge, i més tard el ritual s'estendrà en la pràctica de tota la comunitat musulmana. Aquest passatge mostra tant la lleialtat d'Ibrahim cap a Al·là, com la d'Ismaïl cap a Ibrahim. La festa del sacrifici simbolitza la fe, confiança, i entrega a Déu. I en l'altra direcció, posa en relleu la generositat de Déu cap als seus fidels.

La festa pot variar segons el calendari lunar. És el desè dia del mesdhu-lhija (darrer mes del calendari islàmic). La data coincideix amb el dia que s'acaba el hagg (el pelegrinatge a la Meca, un dels cinc pilars de la religió musulmana) que haurà durat sis dies.

Oració, sacrifici i reunió

En els països àrabs, després que s'hagi acabat l'oració, els fidels aniran a l'escorxador a sacrificar el xai, o a la carnisseria per adquirir la carn halal. Habitualment, s'escull immolar un xai perquè aquest va ser l'animal escollit per Mohammed o per Ibrahim. Així i tot, s'accepten altres animals com ara: ovelles, vedelles, camells o cabres... segons possibilitats i punts geogràfics. La persona que sacrifica l'animal sovint és el cap de família o l'imam.

A Catalunya, els sacrificis només es poden dur a terme als escorxadors, i han de ser fets per matadors professionals. És només en aquests establiments on l'autoritat pot verificar que els operadors compleixen els requisits normatius i que la carn no serà perjudicial per a la salut. El sacrifici d'animals en domicilis particulars no està permès.

La persona que sacrifica el xai és un escorxador professional, que tindrà una formació en bones pràctiques de sacrifici, a més a més ha de seguir la religió musulmana, i ha de complir amb la pràctica del sacrifici halal.

Les famílies sovint el que fan és fer la comanda a la carnisseria del barri, i el carnisser ja s'ocupa de contactar amb l'escorxador que el proveirà de les comandes fetes. També hi ha comunitats que es posen directament en contacte amb l'escorxador, i l'escorxador lliurarà les comandes fetes a la comunitat.

Després del sacrifici, famílies, grups d'amics i coneguts es reuniran a la taula per menjar la carn halal que haurà estat cuinada amb diverses receptes tradicionals. Junts gaudiran de l'àpat. Aquesta celebració sovint dura quatre dies i es pot allargar fins a rebre als pelegrins que retornen a casa de la Meca.

La festa també marca que cada grup, o cada família, consumeixi només el terç de la peça. Que un altre terç sigui regalat a amics i familiars; i el terç restant a persones que viuen situacions de pobresa i que no es poden permetre comprar carn halal per celebrar aquest dia. A més a més, aquesta celebració vol ser una oportunitat per fer les paus amb els altres, per dialogar, per aclarir malentesos, fer regals als nens i recordar a aquells que ja no es troben entre nosaltres.

Com ha de ser el xai?

El xai ha de tenir unes característiques concretes, i igualment ha de ser sacrificat d'una manera específica. S'escullen xais adults, és a dir que tinguin més de 6 mesos. Això pot ser una dificultat a Catalunya, donat que habitualment els xais més grans dels que es disposa són els pasquals, que tenen 4 mesos d'edat.

També han de ser xais sans que no hagin passat per cap malaltia. I els ha de sacrificar algú que estigui certificat amb el segell de "halal". En concret, s'ha d'estar prèviament autoritzat per l'Institut Halal. Hi ha un seguiment de sanitat i directrius que aconsellen que no es pot sacrificar fora dels escorxadors. Això els imams ho indiquen durant els sermons dels divendres d'aquest mes.

Halal significa "lícit", que està permès per la llei islàmica. En el cas concret d'aquesta festa, voldrà dir que la carn ha estat preparada seguint les normes i les costums dels musulmans. Abans de sacrificar l'animal s'ha de pronunciar la frase: Bismil·lahwaAllahuAkbar (En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós) i manifestar la raó de l'acció. Tot seguit, es degolla l'animal,

que estarà col·locat sobre el costat esquerre i mirant en direcció a la Meca, amb un ganivet afilat. També és important que l'animal, abans de ser sacrificat, no hagi vist cap altre animal sacrificat.

És el matader qui s'encarrega de preparar a gent qualificada que sigui musulmana de fe, practicant. En el cas dels sacrificis tenen llistes dels noms dels pares de famílies i es fa el sacrifici a nom d'aquesta persona. Això és el que es fa a Catalunya. Pronuncien el nom de la persona que ha fet l'encàrrec.

Polèmica a Europa

La pràctica del degollament halal ha provocat nombrosos debats. L'animal no s'ha de sedar abans de sacrificar-lo, i han de deixar-lo dessagnar. Uns assenyalen que aquesta és una mort ràpida i poc dolorosa; altres defensen que l'animal pateix durant els segons que dura el des-sagnat.

En l'àmbit legal, la UE prohibeix des de 1970 sacrificar animals sense atordir-los prèviament. Així i tot, permet que cada estat membre reconegui com a excepcions els rituals religiosos.

Dels 28 països, 16 permeten els sacrificis halal (seria també el cas de la pràctica kosher, seguida per la comunitat jueva) i entre ells figura l'Estat espanyol. Tanmateix, avui dia, es recull que hi ha comunitats islàmiques que permeten l'atordiment de l'animal (prèviament o posteriorment).

Halal, molt més enllà de la carn

Si bé halal és un adjectiu que de seguida es relaciona amb la carn, val a dir que és un terme que fa referència a tot allò que està permès, que es considera com a beneficiós i saludable, i que per tant es recomanable. Actualment, la comunitat musulmana entén l'adjectiu halal com a estil de vida que afecta tots els àmbits, no només el de l'alimentació, també l'economia, la moda, o la salut.

En contraposició, el terme que es farà servir per allò que està prohibit serà "haram", que fa referència a allò que es considera perjudicial o abusi per la persona. Per exemple: la pornografia, les apostes en el joc, l'alcohol, o l'especulació.



SOTA LLICÈNCIA C.C. 2.0

Sou carn de la nostra carn



**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

La matança a la tanca de Melilla demostra que no tothom és igual, ja que mentre acollim solidàriament els refugiats ucraïnesos, rebutgem els immigrants subsaharians.

L'acollida d'immigrants i de refugiats ens mostra que la solidaritat dels cristians (i també dels no cristians), fa molt més que la indecència d'alguns governs.

Un d'aquests moviments de solidaritat va tindre lloc a principis dels anys vuitanta, amb els refugiats guatemalencs que entraren a la diòcesi de San Cristóbal de las Casas tot fugint de la guerra: "Germans, estem cansats, vos demanem que ens acolliu. Ja sabeu que tenim problemes al nostre país".

Els cristians de la regió de Chiapas, com a deixebles de **Jesús de Natzaret**, respongueren així: "Germans: coneixem els sofriments del vostre país i sabem fins quin punt n'heu estat afectats. Sou carn de la nostra carn, sang de la nostra sang, sou els nostres germans. Mentre tinguem un tros de truita per compartir o un glop de cafè per oferir, estareu ací a casa vostra. No tingueu por". Aquells refugiats s'hi van quedar, en aquella zona, deu anys i altres comunitats indígenes també van acollir, com a germans, els refugiats que travessaven la frontera.

Com ha dit el papa, els cristians no podem caure en la "globalització de la indiferència", sinó que hem de saber compartir el dolor de la gent més

vulnerable, dels exclosos, de tots els qui sofreixen. Per això el **papa Francesc** ha urgit els governs europeus a “fer autocrítica”, perquè “si Europa no és capaç d’ajudar econòmicament els països d’on procedeixen els refugiats, aleshores ha de plantejar-se com afrontarà aquest desafiament”.

En aquest èxode dels immigrants subsaharians i del tracte inhumà que reben, cal que Europa aprengui dels cristians de Chiapas, que van reconèixer que els refugiats guatemalencs eren “carn de la nostra carn, sang de la nostra sang”. I és que els qui menys tenen, generalment, són els qui més saben compartir. Això demostra, com ha dit el papa Francesc, que no serveix de res la riquesa a les butxaques, si hi ha pobresa en el cor. I mentrestant, el clam dels refugiats recaurà sobre els governs aburgesos, envoltats de confort i indiferents al sofriment dels desvalguts. I encara que els governs es tapin les oïdes, hauran d’escoltar la veu de Déu que els dirà: “On és el teu germà?”. I també: “Era foraster i no em vau acollir”. Per això el papa ens demana “acollir, protegir, promoure i integrar” els refugiats.

La matança dels subsaharians a Melilla, revela la hipocresia dels qui tenen les mans tacades de sang, com ha dit el bisbe **Santiago Agrelo**. Per

això hem d’afavorir la solidaritat, que fa possible un món més humà. Com fa quaranta anys amb els cristians de Chiapas.

L’Església, amb els religiosos i d’una manera especial l’arquebisbe franciscà, Santiago Agrelo, ha denunciat la vulneració dels drets humans i el tracte vexatori que han patit els immigrants subsaharians. Per això l’arquebisbe Agrelo ha dit que “els governs d’Espanya i del Marroc tenen les mans tacades de sang”, encara que aquests dos governs vulguin tapar aquesta atroç infàmia contra la democràcia. El govern del Sr. Sánchez respecta els drets humans?

M’agradaria saber si el president del govern d’Espanya i els seus ministres poden dormir amb la consciència tranquil·la, després de la matança a Melilla. I és que és del tot indecent i vergonyós, que el president Sánchez felicités la policia del Marroc, després de l’agressió als immigrants subsaharians. És vergonyós i racista que el president del govern digués que l’acció de la policia del Marroc va ser una “operació ben resolta”. Per això, com ha dit l’Associació de Teòlegs Joan XXIII, “Espanya i el Marroc estan convertint Melilla en un cementiri per als qui tracten de fugir de les guerres i la misèria”. Cal recordar que a l’inici

de la guerra d’Ucraïna, diversos ONGs van demanar el reconeixement dels drets humans a totes les persones migrants.

També caldria recordar la propaganda per part del govern espanyol (i del valencià), amb el cas Aquarius, el 2018. Doncs bé, quatre anys després del desembarcament dels migrants de l’Aquarius, la gran majoria dels qui arribaren encara no tenen asil. Per cert: el president Sánchez hauria de dir quina diferència hi ha entre l’acolliment a València dels immigrants de l’Aquarius i la carnisseria que s’ha produït a Melilla, amb desenes d’immigrants morts. ¿I de què va servir la indignació del PSOE amb les morts del Tarajal, en temps del govern del PP?

El papa Francesc, entristit per la mort dels immigrants subsaharians i dels que han mort a Texas, ha alçat la seua veu demanat que “aquestes desgràcies no passen més”, ja que els qui han perdut la vida a Melilla i a Texas, només “persequien l’esperança d’una vida millor”. Una vida que el món “civilitzat” els nega.



Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell



El bisbe de Terrassa ordena diaca un jove de 28 anys de Granollers
DG, 03/07/2022 | EL 9 NOU



Creix la demanda de parcel·les per a enterraments islàmics
DL, 04/07/2022 | ELPUNTAUVI



La Seu d'Urgell recupera les Velles d'Aiguatèbia per "El Retaula de Sant Ermengol"
DM, 05/07/2022 | REGIÓ 7



Santa Maria de Mataró celebra els 250 anys de l'arribada de les relíquies de les Santes
DM, 05/07/2022 | CAPGRÓS



La Mare de Déu del Carme fa tornar la festa a Cambrils
DC, 06/07/2022 | DIARI DE TARRAGONA



Càritas instal·la 45 contenidors a Igualada per recollir roba usada
DC, 06/07/2022 | REGIÓ 7



El cementiri de Palafrugell incorpora nou nínxols per a musulmans
DJ, 07/07/2022 | DIARI DE GIRONA



L'ajuntament de Tarragona restaura la capella de Sant Roc de la Part Alta
DV, 08/07/2022 | DIARI DE TARRAGONA

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

"La visibilitat que se'n demana a nosaltres també ha de crear referents, o (més ben dit) ha d'apuntar cap a l'únic referent veritable, Déu fet visible en Crist".

Discurs del president de l'URC, fra Eduard Rey, als religiosos i religioses. bit.ly/3yrOkfT



Tu y 7 més
16:27 · 07 jul. 22 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Comencen la dotzena edició de l'Escola d'estiu de literatura infantil i juvenil, organitzades per la Universitat de Vic i l'Abadia de Montserrat.



9:39 · 06 jul. 22 · Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

A Vedruna tenim una bona xarxa de suport. Avui hem compartit la feina dels equips d'identitat i missió #miradesVedruna, #ODSVedruna, formació, reflexió pedagògica, cultura religiosa, psicopedagogs, #EscolaAtenta, escola plurilingüe, comunicació i gestió. Un curs més... #GRACIES!



18:27 · 06 jul. 22 · Twitter Web App

La Salle
@LaSalleCat

Aquests dies hi ha hagut diverses formacions per a educadors/es dels centres de #LaSalle Catalunya. Moltes gràcies a tots els formadors! @Guerrademitos @lluissoldevila



19:44 · 17 jul. 22 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticialPau

Gràcies a la @BrigittaLamouré i a la @MartaGomezCat pel seu tàndem insuperable. Brigitta, la cloenda no podia tenir una conductora millor. Marta, tant de bo el teu "Para la guerra nada" ens continuï acompanyant en el nostre treball de pau.



Brigitta Lamouré y 2 més
18:21 · 05 jul. 22 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Amb aquesta imatge de la façana de la Passió us desitgem un #BondiVendres!

@EspaiSubirachs



10:57 · 08 jul. 22 · Twitter Web App

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

"Tenim per davant un futur complex, però tenim dues coses importants que ens permeten afrontar-lo: un projecte amb arrels profundes i persones que hi creuen". @JesuitesEdu ha celebrat la seva jornada institucional. ow.ly/6IEa50JRiq



12:00 · 08 jul. 22 · Hootsuite Inc.

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDau

El conseller provincial, germà Moisès Martín, ha participat en l'acte de presentació dels més de 30 projectes finançats per la novena edició de la @magiclineSJD



sjd.cat
La Magic Line 2022 impulsa 30 projectes socials i sanitaris de San Juan de Dios

17:23 · 06 jul. 22 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Aquesta setmana hem celebrat 20 anys fent xarxa per l'acció comunitària al barri del Raval de #Barcelona. #20èaniversari de la Fundació @TotRaval. Per molts anys! #Treballemenxarxa



16:11 · 07 jul. 22 · Twitter for iPhone

Ecoles FEDAC
@EcolesFEDAC

Comencem juny i l'estiu és aquí mateix. Heu consultat a la vostra escola FEDAC més propera la seva proposta de #casals d'estiu? Estan oberts a nens i nenes de dins i fora la FEDAC perquè gaudeixin de les vacances fent amics! #casalsd'estiu #avuixdemà #EducacióEnElLeure



099 reproducciones
21:01 · 01 jun. 22 · Metlicol

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

La nostra directora forma part del grup d'experts de la Summer Capstone Conference sobre Comunicació + #Religió a @NotreDame @McGrathND als Estats Units. És un projecte en què @BlanquernaFCR i amb el grup #STReaM i @ObsBlanquerna som partners.



Twittea tu respuesta

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Bon dia ☺

El proper 14/7 presentem el llibre Simfonia del desert, la història d'un somni simbòlic i recurrent de moltes persones, que en aquest relat protagonitza un pelegrí. Voleu saber-ne més? No us perdeu el llibre i la presentació ow.ly/37Et50JNJB6



10:01 · 08 jul. 22 · Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ



Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de



Auditat per:



Amb el suport de:

